

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1997-1998

31 MAART 1998

Wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring

Evocatieprocedure

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 26 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd bij de wet van 30 mei 1961, wordt vervangen als volgt:

«Art. 26. — De burgerlijke rechtsvordering volgend uit een misdrijf verjaart volgens de regels van het Burgerlijk Wetboek of van de bijzondere wetten die van toepassing zijn op de rechtsvordering tot vergoeding van schade. Zij kan echter niet verjaren vóór de strafvordering.».

*Zie:***Gedr. St. van de Senaat:****1-883 - 1997/1998:**

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Nr. 2: Amendementen.

Nr. 3: Verslag.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

31 MARS 1998

Projet de loi modifiant certaines dispositions en matière de prescription

Procédure d'évocation

TEXTE ADOPTÉ PAR LA COMMISSION DE LA JUSTICE

Article 1^{er}

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 26 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, modifié par la loi du 30 mai 1961, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 26. — L'action civile résultant d'une infraction se prescrit selon les règles du Code civil ou des lois particulières qui sont applicables à l'action en dommages et intérêts. Toutefois, celle-ci ne peut se prescrire avant l'action publique.».

*Voir:***Documents du Sénat:****1-883 - 1997/1998:**

N° 1: Projet de loi transmis par la Chambre des représentants.

N° 2: Amendements.

N° 3: Rapport.

Art. 3

Artikel 27 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 mei 1961, wordt opgeheven.

Art. 4

Artikel 2262 van het Burgerlijk Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 2262. — Alle zakelijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van dertig jaar, zonder dat hij die zich op deze verjaring beroept, verplicht is daarvan enige titel te vertonen of dat men hem de exceptie van kwade trouw kan tegenwerpen.».

Art. 5

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 2262bis ingevoegd, luidende:

«Art. 2262bis. — § 1. Alle persoonlijke rechtsvorderingen verjaren door verloop van tien jaar.

In afwijking van het eerste lid verjaren alle rechtsvorderingen tot vergoeding van schade op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid door verloop van vijf jaar vanaf de dag volgend op die waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de schade of van de verzwarende ervan en van de identiteit van de daarvoor aansprakelijke persoon.

De in het tweede lid vermelde vorderingen verjaren in ieder geval door verloop van twintig jaar vanaf de dag volgend op die waarop het feit waardoor de schade is veroorzaakt, zich heeft voorgedaan [...].

§ 2. Indien een in kracht van gewijsde gegane beslissing over een vordering tot vergoeding van schade enig voorbehoud heeft erkend, dan is de eis die strekt om over het voorwerp van dat voorbehoud vonnis te doen wijzen, ontvankelijk gedurende twintig jaar na de uitspraak.».

Art. 6

In artikel 2263 van hetzelfde Wetboek wordt het woord «achtentwintig» vervangen door het woord «acht».

Art. 7

In boek III, titel XX, hoofdstuk V, van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling II «Dertigjarige verjaring» vervangen door het opschrift «Algemene termijnen van verjaring».

Art. 8

In artikel 100, tweede lid, van de gecoördineerde wetten van 17 juli 1991 op de Rijkscomptabiliteit wordt het woord «dertigjarige» vervangen door het woord «tienjarige».

Art. 3

L'article 27 de la même loi, modifié par la loi du 30 mai 1961, est abrogé.

Art. 4

L'article 2262 du Code civil est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 2262. — Toutes les actions réelles sont prescrites par trente ans, sans que celui qui allègue cette prescription soit obligé d'en rapporter un titre, ou qu'on puisse lui opposer l'exception déduite de la mauvaise foi.».

Art. 5

Un article 2262bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code:

«Art. 2262bis. — § 1^{er}. Toutes les actions personnelles sont prescrites par dix ans.

Par dérogation à l'alinéa 1^{er}, toute action en réparation d'un dommage fondée sur une responsabilité extracontractuelle se prescrit par cinq ans à partir du jour qui suit celui où la personne lésée a eu connaissance du dommage ou de son aggravation et de l'identité de la personne responsable.

Les actions visées à l'alinéa 2 se prescrivent en tout cas par vingt ans à partir du jour qui suit celui où s'est produit le fait qui a provoqué le dommage [...].

§ 2. Si une décision passée en force de chose jugée sur une action en réparation d'un dommage admet des réserves, la demande tendant à faire statuer sur leur objet sera recevable pendant vingt ans à partir du prononcé.».

Art. 6

À l'article 2263 du même Code, le mot «vingt-huit» est remplacé par le mot «huit».

Art. 7

Dans le livre III, titre XX, chapitre V, du même Code, l'intitulé de la section II «De la prescription trentenaire» est remplacé par l'intitulé suivant «Des délais généraux de prescription».

Art. 8

À l'article 100, alinéa 2, des lois sur la comptabilité de l'État, coordonnées le 17 juillet 1991, le mot «trentenaire» est remplacé par le mot «décennale».

Art. 9

In artikel 15, § 3, van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, worden de woorden «dertig jaar» vervangen door de woorden «twintig jaar».

Overgangsbepalingen

Art. 10

Wanneer de rechtsvordering is ontstaan vóór de inwerkingtreding van deze wet, beginnen de nieuwe verjaringstermijnen waarin zij voorziet slechts te lopen vanaf haar inwerkingtreding. De totale duur van de verjaringstermijn mag evenwel niet meer dan dertig jaar bedragen.

Art. 11

Wanneer de rechtsvordering bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing verjaard is verklaard vóór de inwerkingtreding van deze wet, kan deze inwerkingtreding [...] niet tot gevolg hebben dat een nieuwe verjaringstermijn begint te lopen.

Art. 12

Indien de rechtsvordering tot vergoeding van de schade is ontstaan vóór de inwerkingtreding van deze wet maar de schade nadien verzwaart, begint de termijn van vijf jaar te lopen vanaf de dag volgend op die waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de verzwaaring van de schade en de termijn van twintig jaar vanaf de inwerkingtreding van deze wet. De totale duur van de verjaringstermijn mag evenwel niet meer dan dertig jaar bedragen.

Art. 9

À l'article 15, § 3, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, les mots «trente ans» sont remplacés par les mots «vingt ans».

Dispositions transitoires

Art. 10

Lorsque l'action a pris naissance avant l'entrée en vigueur de la présente loi, les nouveaux délais de prescription qu'elle institue ne commencent à courir qu'à partir de son entrée en vigueur. Toutefois, la durée totale du délai de prescription ne peut dépasser trente ans.

Art. 11

Lorsque l'action a été déclarée prescrite par une décision passée en force de chose jugée avant l'entrée en vigueur de la présente loi, cette entrée en vigueur [...] ne peut avoir pour effet de faire courir un nouveau délai de prescription.

Art. 12

Si l'action en réparation du dommage a pris naissance avant l'entrée en vigueur de la présente loi mais que le dommage s'aggrave après celle-ci, le délai de cinq ans commence à courir à partir du jour qui suit celui où la personne lésée a eu connaissance de l'aggravation du dommage et le délai de vingt ans à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi. Toutefois, la durée totale du délai de prescription ne peut dépasser trente ans.